

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 44

Vydána dne 28. prosince 1970

Cena Kčs 1,30

OBSAH:

- 145 Zákon o národohospodářském plánování
146 Zákon, kterým se ruší zákon č. 128/1968 Sb, o Národní frontě
147. Zákon České národní rady o změnách v soustavě ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky
148. Zákon České národní rady o cílech a hlavních úkolech státního prováděcího plánu rozvoje národního hospodářství České socialistické republiky a o státním rozpočtu České socialistické republiky na rok 1971
149 Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky a ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky o poskytování náborových příspěvků a jiných výhod doosídlenčům v sokolovské oblasti
O z n á m e n í o vydání obecných právních předpisů

145

ZÁKON

ze dne 20. prosince 1970

o národohospodářském plánování

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ

Úvodní a obecná ustanovení

§ 1

(1) Základem řízení československého národního hospodářství, závazným pro hospodářskou a řídicí činnost všech orgánů a socialistických organizací jsou národohospodářské plány, které se vypracovávají k uskutečnění hospodářsko-politického programu vytyčeného Komunistickou stranou Československa a vyjadřují zásady státní hospodářské politiky na dané období včetně rámců a zásad pro uplatňování nástrojů plánovitého řízení a stanoví a časově konkretizují cíle hospodářského a sociál-

ního rozvoje, způsob, prostředky a formy jejich dosažení. Národohospodářský plán určuje úkoly a jejich adresáty. Schválený nebo jako úkol stanovený číselný údaj národohospodářského plánu je ukazatelem plánu.

(2) Národohospodářské plány jsou prostředkem, který zajišťuje, aby se národní hospodářství Československé socialistické republiky rozvíjelo jako jednotné hospodářství efektivně a proporcionalně na základě optimálního využívání přírodních a ekonomických zdrojů a podmínek státu a na základě mezinárodní dělby práce, konkretizované mezinárodními smlouvami a dohodami, především se zeměmi Rady vzájemné hospodářské pomoci. Soustava národohospodářských plánů zabezpečuje v podmínkách československé federace rozvíjení a zpřesňování dlouhodobých ekonomických koncepcí a jejich postupnou realizaci.

[³] Všechny orgány a socialistické organizace jsou povinny vynaložit nejvyšší úsilí k tomu, aby cíle národohospodářských plánů a jimi stanovené úkoly byly splněny co nejlépe.

§ 2

[¹] Na tvorbě, zajišťování a kontrole plnění národohospodářských plánů [dále jen „plánovací proces“] se podílejí Federální shromáždění, národní rady, vláda Československé socialistické republiky, vlády republik, ústřední orgány, orgány středního článku řízení, socialistické organizace a národní výbory. Účast pracujících a ostatních občanů na tvorbě, zajišťování, realizaci a kontrole plnění národohospodářských plánů zajišťují společenské organizace, zejména Revoluční odborové hnutí; všechny orgány a organizace jsou povinny k tomu vytvářet potřebné předpoklady.

[²] Ústředními orgány pro účely tohoto zákona se rozumějí ústřední orgány státní správy, vrcholné orgány družstev a společenských organizací, krajské národní výbory a Státní banka československá. Orgány středního článku řízení se pro účely tohoto zákona rozumějí oborová [generální] ředitelství a jiné obdobné orgány, zejména družstev a společenských organizací a národní výbory z hlediska vztahu k organizacím, které řídí. Příslušný nadřízený ústřední orgán v pochybnostech určí, které orgány jsou z hlediska plánovacího procesu orgánem středního článku řízení.

[³] Socialistickou organizací se pro účely tohoto zákona rozumí státní, družstevní, společenská a jiná organizace jako základní stupeň řízení. Ustanovení o socialistických organizacích platí i pro vlastní hospodaření vyšších článků (stupňů) řízení.

ČÁST DRUHÁ

Soustava národohospodářských plánů

§ 3

Národohospodářské plány tvoří vnitřně skloubenou a jednotně organizovanou soustavu, jejíž součástí jsou

- a) státní plány rozvoje národního hospodářství [dále jen „státní plány“], a to státní plány rozvoje národního hospodářství Československé socialistické republiky [dále jen „plány Československé socialistické republiky“] a státní plány rozvoje národního hospodářství České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky [dále jen „plány republik“],
- b) státní rozpočty, a to státní rozpočet federace a státní rozpočty České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky,
- c) měnový plán Československé socialistické republiky, jehož součástí je devizový plán,

d) hospodářské plány, a to plány

- federálních ústředních orgánů a ústředních orgánů České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky [dále jen „plány ústředních orgánů republik“],
- orgánů středního článku řízení,
- socialistických organizací,
- národních výborů,

e) plány oblastní [regionální].

§ 4

[¹] Z hlediska délky plánovacího období se státní plány a hospodářské plány člení na

- dlouhodobé výhledy rozvoje národního hospodářství na období 10 až 20 let [dále jen „dlouhodobé výhledy“],
- střednědobé státní plány [zpravidla pětileté],
- prováděcí státní plány [zpravidla roční] a
- střednědobé a prováděcí hospodářské plány.

[²] Střednědobé a prováděcí státní plány a hospodářské plány obsahují zpravidla tyto části:

- plán výroby a výkonů ve všech výrobních a nevýrobních odvětvích,
- plán rozvoje vědy a techniky,
- plán investiční výstavby,
- plán projektových prací,
- plán materiálně technického zásobování,
- plán práce a mezd,
- plán finanční,
- plán vývoje cen,
- plán zahraničního obchodu,
- plán rozvoje životní úrovně.

[³] Střednědobé a prováděcí státní plány se ve stanoveném rozsahu vnitřně člení z hlediska

- přímé odpovědnosti, podle organizační podřízenosti,
- ekonomického, podle hlavních oblastí ekonomiky,
- odvětvového, popřípadě oborového, bez ohledu na organizační podřízenost,
- územního, podle umístění ekonomických procesů do území republik

[⁴] Státní rozpočty a měnový plán upravují zvláštní předpisy

[⁵] Tvorba národohospodářských plánů zahrnuje jejich přípravu, vypracování, projednání, volbu z navržených řešení, schválení a vyhlášení. Je věcně a časově zkoordinovaným procesem tvůrčího úsilí pracujících a všech orgánů hospodářského řízení a socialistických organizací.

Státní plány

§ 5

(1) Plány Československé socialistické republiky jsou hlavním integrujícím činitelem československé federace; tvoří závazný základ pro všechny ostatní národohospodářské plány.

(2) Plány Československé socialistické republiky stanoví cíle komplexního rozvoje národního hospodářství Československé socialistické republiky i hospodářského rozvoje republik; k zabezpečení těchto cílů stanoví úkoly vládám republik a federálním ústředním orgánům. Usměrňují základní vztahy, které vznikají při rozdělování společenského produktu a národního důchodu a zabezpečují postupné vyrovnání hospodářských a sociálních rozdílů mezi Českou socialistickou republikou a Slovenskou socialistickou republikou, zejména stanovením cest, temp a opatření k vytváření stejných podmínek a možností pro tvorbu a užití národního důchodu. Plány Československé socialistické republiky zabezpečují plnění závazků z mezinárodních smluv a dohod.

(3) Plány republik stanoví cíle komplexního rozvoje hospodářství řízeného příslušnou vládou a ve svém územním průřezu obsahují též úkoly rozvoje a činnosti organizací (popřípadě jejich částí), které mají sídlo na území republiky a nejsou řízeny jejími orgány, jakož i formy a způsob zabezpečení tohoto rozvoje a činnosti z hlediska působnosti orgánů republiky. Stanoví v souladu s plánem Československé socialistické republiky úkoly pro ústřední orgány republik; přitom konkretizují cíle a úkoly plánu Československé socialistické republiky a stanoví další úkoly k zabezpečení rozvoje hospodářství republiky včetně rozvoje oblastí

(4) Součástí plánů republik jsou oblastní (regionální) plány, které zajišťují zejména vytváření vyvážených hospodářských a sociálních oblastních proporcí a rozvoj jednotlivých oblastí v rámci republiky s ohledem na jejich zvláštní hospodářské a sociální podmínky a předpoklady.

§ 6

(1) Dlouhodobý výhled Československé socialistické republiky stanoví základní cíle rozvoje hospodářství Československé socialistické republiky; je souborem základních koncepčních záležitostí rozvoje rozhodujících oblastí národního hospodářství. Zaměřuje se zejména na rozvoj životní úrovně a životních podmínek, využití přírodních a jiných zdrojů, strukturální a kvalitativní změny výrobně-technické základny, především v souvislosti s rozvojem vědy a techniky, a na zvýšení efektivity rozvoje národního hospodářství v souvislosti s rozvojem mezinárodní dělby práce a socialistické ekonomické integrace.

(2) Dlouhodobý výhled Československé socialistické republiky je základnou pro stanovení hlavních cílů a úkolů střednědobých plánů a je závazný pro koncepční činnost ústředních orgánů v rozsahu určeném vládou Československé socialistické republiky.

(3) Z dlouhodobého výhledu Československé socialistické republiky vycházejí dlouhodobé výhledy republik, konkretizující a rozvíjející jej podle potřeb a podmínek rozvoje České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky

§ 7

(1) Střednědobý plán Československé socialistické republiky stanoví základní cíle a úkoly hospodářského a sociálního rozvoje v jeho podstatných vnitřních a vnějších souvislostech a způsob k jejich dosažení. Stanoví základní národohospodářské proporce a způsoby uskutečňování nejvýznamnějších potřeb společnosti; určuje zejména základní směry rozvoje životní úrovně a základní strukturální a kvalitativní změny v národním hospodářství.

(2) Střednědobý plán Československé socialistické republiky konkretizuje na dané období zásady státní hospodářské politiky včetně rámců a zásad pro uplatnění nástrojů plánovitého řízení národního hospodářství. Ve svých cílech a úkolech je závazný jednak pro střednědobé plány republik, jednak pro prováděcí plány Československé socialistické republiky.

(3) Střednědobé plány republik určují v souladu se střednědobým plánem Československé socialistické republiky odpovídající cíle rozvoje hospodářství republiky a způsob jejich dosažení. Ve svých cílech a úkolech jsou závazné pro prováděcí plány republik.

§ 8

Prováděcí plán Československé socialistické republiky vychází ze struktury a obsahu střednědobého plánu Československé socialistické republiky. Prováděcí plány republik vycházejí z prováděcího plánu Československé socialistické republiky a konkretizují jeho úkoly k zabezpečení stanovených cílů.

Hospodářské plány

§ 9

Hospodářské plány ústředních orgánů

Hospodářské plány ústředních orgánů bezprostředně zajišťují cíle a úkoly státních plánů, státních rozpočtů, měnového plánu a oblastních plánů; dále usměrňují komplexní rozvoj a činnost podřízených orgánů a organizací a zabezpečují konkretizaci zásad státní hospodářské politiky a její realizaci.

§ 10

Hospodářské plány orgánů středního článku řízení

[¹] Hospodářské plány orgánů středního článku řízení zabezpečují úkoly vyplývající ze státních plánů, státních rozpočtů, měnového plánu a oblastních plánů, respektují zásady státní hospodářské politiky a vyjadřují iniciativu a aktivitu socialistických organizací a odpovědnost za uspokojování potřeb společnosti výrobky a službami, které jsou předmětem jejich činnosti.

[²] Hospodářské plány orgánů středního článku řízení se vypracovávají na shodná plánovací období, ve shodných cenách a organizaci a podle stejných metodických zásad jako příslušný státní plán; mohou mít další vnitřní časové členění.

[³] Na dané období může mít orgán středního článku řízení pouze jediný platný hospodářský plán. Pokud má organizace nebo jejich část též na území druhé republiky, člení svůj hospodářský plán a jeho návrhy podle územního hlediska.

[⁴] Konkrétní forma a členění hospodářského plánu se řídí vlastními potřebami a problematikou orgánu středního článku řízení. Státní plánovací komise, popřípadě v dohodě s ní nadřízený ústřední orgán, může stanovit minimální náplň nebo určité povinné údaje tohoto plánu.

§ 11

Hospodářské plány socialistických organizací

[¹] Hospodářské plány socialistických organizací se vypracovávají vždy na shodné období, ve shodných cenách a organizaci a podle stejných metodických zásad jako příslušný státní plán. Musí zabezpečovat úkoly vyplývající ze státního plánu, státního rozpočtu, měnového plánu, oblastního plánu a jejich rozpisů a respektovat zásady a pravidla státní hospodářské politiky.

[²] Hospodářský plán socialistické organizace je plánem komplexním, zahrnujícím všechny stránky činnosti. Nadřízený orgán může předepsat určitou formu a členění tohoto plánu.

[³] Prováděcí plán socialistické organizace musí být členěn nejméně na čtvrtletí, pokud nadřízený ústřední orgán v dohodě se Státní bankou československou, federálním ministerstvem financí a Státní plánovací komisí nepovolí výjimku. Prováděcí plán musí být rozpracován na vnitropodnikové útvary.

[⁴] Na dané období může mít socialistická organizace pouze jediný platný hospodářský plán. Pokud se částí socialistické organizace nacházejí též na území druhé republiky, člení svůj hospodářský plán a jeho návrhy podle územního hlediska.

[⁵] Se souhlasem nadřízeného ústředního orgánu může v rozpočtové organizaci nahradit funkci hospodářského plánu její rozpočet.

§ 12

Hospodářské plány národních výborů

[¹] Hospodářský plán národního výboru zajišťuje komplexní rozvoj hospodářství řízeného příslušným národním výborem a národními výbory jím řízenými, jakož i jeho vlastní činnost.

[²] Plány krajských národních výborů mají povahu plánů ústředních orgánů republik. K zajištění proporcionality rozvoje hospodářství na svém území vypracovávají krajské národní výbory oblastní plány.

[³] Pro plány okresních, místních a městských národních výborů, které řídí socialistické organizace, platí obdobně ustanovení § 10.

[⁴] Krajský národní výbor v dohodě s ministerstvem financí a ústředním plánovacím orgánem republiky může upravit formu a členění hospodářských plánů místních a městských, popřípadě i okresních národních výborů.

[⁵] Krajský národní výbor může zprostit místní nebo městský národní výbor povinností vypracovat střednědobý, popřípadě i prováděcí plán, nebo některé jeho části; funkci prováděcího plánu plní pak rozpočet.

§ 13

Oblastní plány

[¹] Oblastní plány zajišťují racionální rozložení výrobních sil, koordinovaný rozvoj oblastí a optimální využití jejich přírodních a ekonomických podmínek.

[²] Oblastní plány obsahují úkoly a ekonomické nástroje, diferencované podle podmínek odvětví, oborů a oblastí.

ČÁST TŘETÍ**Postavení orgánů a organizací v plánovacím procesu**

§ 14

[¹] Všechny orgány a organizace účastníci se plánovacího procesu jsou povinny uvádět ve svých podkladech a návrzích pravdivé a správné informace.

[²] Pokud pro plánovací proces je zapotřebí spolupráce nebo pomoci orgánu (organizace), nemůže ji odepřít, pokud nevybočuje z okruhu jeho působnosti.

§ 15

Vláda Československé socialistické republiky

[¹] Plánovací proces po stránce věcné, organizační a metodické, jakož i kontrolu plnění a realizaci národohospodářských plánů řídí v zásadních otázkách vláda Československé socialistické republiky a v souladu s jejími opatřeními vlády republik.

(2) Vláda Československé socialistické republiky schvaluje návrh

- a) dlouhodobého výhledu Československé socialistické republiky,
- b) střednědobého plánu Československé socialistické republiky,
- c) prováděcího plánu Československé socialistické republiky,
- d) směrnic pro vypracování střednědobého a prováděcího plánu Československé socialistické republiky

(3) Jako opatření k zabezpečení plánů Československé socialistické republiky a směrnic pro jejich vypracování stanoví vláda Československé socialistické republiky úkoly federálním ústředním orgánům a pro vlády republik, které je stanoví ústředním orgánům republik.

(4) Vláda Československé socialistické republiky a Ústřední rada Československého revolučního odborového hnutí stanoví zásady účasti pracujících na tvorbě, zajišťování, realizaci a kontrole plnění národohospodářských plánů.

(5) Je-li to nezbytné, mění vláda Československé socialistické republiky úkoly podle odstavce 3, popřípadě stanoví nové, i v průběhu realizace prováděcích plánů, přičemž řeší podle potřeby i hospodářské důsledky a změny příslušných plánů. Týkají-li se tyto změny úkolů uložených vládám republik, rozhodne o nich vláda Československé socialistické republiky po jejich projednání s vládami republik.

§ 16

Vlády republik

(1) Vláda republiky schvaluje návrh

- a) dlouhodobého výhledu republiky,
- b) střednědobého plánu republiky,
- c) prováděcího plánu republiky,
- d) směrnic pro vypracování střednědobého a prováděcího plánu republiky

(2) Vláda republiky stanoví k zabezpečení plánů Československé socialistické republiky a směrnic pro jejich vypracování úkoly nižším článkům řízení v okruhu své působnosti, nemůže však měnit závaznost, okruh platnosti ani náplň úkolů stanovených vládou Československé socialistické republiky. Vláda republiky stanoví kromě toho úkoly k zabezpečení rozvoje republiky, které jsou závazné v rozsahu a v okruhu jí určeném; ustanovení § 15 odst. 5 platí zde obdobně.

(3) Vlády republik mohou podrobněji upravit úlohu oblastních plánů a jejich postavení v rámci plánů republik, jakož i tvorbu, zajišťování a kontrolu plnění oblastních plánů a vztahy mezi zúčastněnými orgány a organizacemi při jejich vypracování v rámci celkového plánovacího procesu.

§ 17

Státní plánovací komise

(1) Státní plánovací komise podle pokynů vlády Československé socialistické republiky a za spolupráce ostatních ústředních orgánů organizuje celkový plánovací proces tím, že

- a) koordinuje postup vypracování státních plánů a hospodářských plánů po stránce organizační a metodické a vydává k tomu účelu jednotné metodické pokyny,
- b) vypracovává a předkládá vládě Československé socialistické republiky návrhy směrnic pro vypracování plánů Československé socialistické republiky a návrhy plánů Československé socialistické republiky; přitom vychází z návrhů, podkladů a rozborů ostatních federálních ústředních orgánů, návrhů plánů republik, popřípadě též z podkladů a návrhů jiných orgánů a organizací,
- c) připravuje pro vládu Československé socialistické republiky návrh zákona o střednědobém plánu,
- d) koordinuje opatření k zabezpečení cílů plánů Československé socialistické republiky a navrhuje vládě Československé socialistické republiky příslušné úkoly; stanoví závazná pravidla pro rozpis (dovedení) úkolů státních plánů a hospodářských plánů na nižší stupně řízení,
- e) vydává v mezích tohoto zákona, popřípadě zákona o střednědobém plánu, obecné závazné předpisy o úpravě národohospodářského plánování a materiálně technického zásobování,
- f) v souladu se statistickým hodnocením plnění plánu, prováděným orgány státní statistiky, a s použitím zpráv a rozborů jiných orgánů provádí kontrolu plnění státních plánů,
- g) provádí soustavnou analýzu stavu a vývoje národního hospodářství, forem a metod jeho plánovitého řízení,
- h) zabezpečuje koordinaci plánů Československé socialistické republiky s plány členských zemí Rady vzájemné hospodářské pomoci za účasti příslušných orgánů,
- ch) vypracovává a vládě Československé socialistické republiky předkládá zpravidla s návrhy plánů Československé socialistické republiky souhrnné návrhy na rozvíjení soustavy plánovitěho řízení národního hospodářství a koordinuje opatření, která na tomto úseku připravují ve své působnosti ostatní ústřední orgány; prověřuje účinnost soustavy plánovitěho řízení národního hospodářství a připravuje podklady pro sbližování plánovacích a řídicích systémů v rámci Rady vzájemné hospodářské pomoci,

- i) účastní se posuzování předprojektové přípravy staveb významných z hlediska efektivnosti rozvoje československé ekonomiky,
- j) plní úkoly související s přípravou a zajištěním zvláštních částí plánů Československé socialistické republiky.

(2) Metodickými pokyny podle odstavce 1 písm. a) Státní plánovací komise vymezuje účast a povinnosti jednotlivých orgánů a organizací při přípravě státních plánů, určuje obsah, formu, strukturu a způsob předkládání a zdůvodnění potřebných podkladů a návrhů; zabezpečuje potřebnou jednotnost metodicko-organizačního postupu a jednotnou náplň, členění a agregaci údajů, popřípadě stanoví harmonogram prací.

(3) Státní plánovací komise projednává s ústředními plánovacími orgány republik a s federálními ústředními orgány návrhy jejich plánů a seznamuje vládu Československé socialistické republiky s odlišnými stanovisky těchto orgánů.

(4) Státní plánovací komise může vydat k provedení tohoto zákona a v jeho mezích podrobnější předpisy o uplatnění systému gesčí, o organizaci a zajišťování materiálně technického zásobování, o organizaci oběhu výrobků, o bilancování produkce a o povinnosti orgánů a organizací je provádějících.

§ 18

Ústřední plánovací orgány republik

(1) Ústřední plánovací orgány republik v rámci organizace celkového plánovacího procesu a podle pokynů vlády republik organizují tvorbu, zajišťování a kontrolu plnění komplexních plánů republik tím, že

- a) zabezpečují vypracování návrhů plánů republik, koordinují po stránce organizační a metodické účast ústředních orgánů republik a jimi řízených organizací v plánovacím procesu; k tomu účelu mohou vydávat doplňující pokyny k metodickým pokynům vydaným Státní plánovací komisí a v návaznosti na metodiku vypracování státních plánů metodické pokyny pro vypracování oblastních plánů,
- b) vypracovávají a předkládají vládám republik a Státní plánovací komisí návrhy směrnic pro vypracování plánů republik a návrhy plánů republik (§ 5 odst. 3); připravují pro vlády republik návrh zákona o střednědobém plánu,
- c) organizují v součinnosti s ústředními statistickými orgány republik kontrolu plnění plánů republik, hospodářských plánů a oblastních plánů,
- d) provádějí soustavnou analýzu stavu a vývoje hospodářství republik ve vztahu k národnímu hospodářství Československé socialistické republiky,

- e) projednávají s federálními ústředními orgány, popřípadě s ústředním plánovacím orgánem druhé republiky, návrhy plánů rozvoje hospodářství na území této republiky, jde-li o působnost federálních orgánů nebo orgánů druhé republiky,

f) navrhnou vládám republik koncepci oblastního rozvoje a opatření k její realizaci,

g) účastní se posuzování předprojektové přípravy staveb významných z hlediska rozvoje československé ekonomiky,

h) napomáhají Státní plánovací komisí při plnění jejích úkolů podle § 17 a účastní se přípravy plánů Československé socialistické republiky a jiných návrhů zásadní povahy, které Státní plánovací komise předkládá vládě Československé socialistické republiky; k tomu účelu mohou připravit i vlastní návrhy,

ch) plní úkoly související s přípravou a zajišťováním zvláštních částí státních plánů.

(2) Ústřední plánovací orgány republik odpovídají vládám republik za soulad návrhů plánů republik s plánem Československé socialistické republiky, projednávají s ostatními ústředními orgány republiky a s krajskými národními výbory návrhy jejich plánů a seznamují vládu republiky s odlišnými stanovisky těchto orgánů.

§ 19

Ústřední orgány

(1) Ústřední orgány, které řídí socialistické organizace, popřípadě které odpovídají za dílčí úseky státní hospodářské politiky, plní v rámci své působnosti tyto povinnosti:

- a) předkládají své koncepce a podklady k dlouhodobým výhledům, k návrhům směrnic pro vypracování státních plánů a návrhy hospodářských plánů za organizace jimi řízené, popřípadě za svěřené úseky státní hospodářské politiky, včetně potřebných rozborů a zdůvodnění,
- b) organizují vypracování hospodářských plánů v podřízených socialistických organizacích,
- c) analyzují účinnost soustavy plánovitého řízení v podřízených organizacích, popřípadě ve svěřeném úseku státní hospodářské politiky, a navrhnou způsob jejího rozvoje příští vlády, Státní plánovací komisí a ústřednímu plánovacímu orgánu republiky,
- d) provádějí rozpis úkolů státních plánů a státních rozpočtů a měnového plánu, popřípadě úkolů směrnic pro vypracování státních plánů, na orgány a organizace, jež je budou uskutečňovat; zároveň poskytují organizacím další potřebné informace o státním plánu a v rámci své působnosti konkretizují zásady státní hospodářské politiky,

e) provádějí soustavnou kontrolu plnění hospodářských plánů, analýzu stavu a vývoje hospodářství organizací jimi řízených, popřípadě svěřeného úseku státní hospodářské politiky; účastní se též na kontrole plnění státních plánů,

f) vydávají podrobnější pokyny pro vypracování podkladů k částem státních plánů podle zásad stanovených Státní plánovací komisí, pokud je tato k tomu zmocní; federální ministerstvo financí spolu s ministerstvy financí republik vydává směrnice pro sestavení státních rozpočtů a v souladu s metodickými pokyny Státní plánovací komise i pro vypracování ročních finančních plánů; Státní banka československá vydává podle potřeby směrnice pro vypracování měnového plánu.

[²] Federální ústřední orgány předkládají podklady k státním plánům a k hospodářským plánům podle odstavce 1 písm. a) orgánům, určeným Státní plánovací komisí v metodických pokynech. Poskytují jim též stanoviska k podkladům, návrhům a rozborům ústředních orgánů republik, popřípadě jim předloží vlastní koncepční návrhy. Stanoviska, podklady, rozborů a návrhy koncepcí, týkající se okruhu působnosti republik, poskytnou federální ústřední orgány též ústředním plánovacím orgánům, popřípadě dalším ústředním orgánům republik.

[³] Ústřední orgány republik předkládají podklady podle odstavce 1 písm. a), popřípadě další koncepční návrhy, podklady a rozborů, ústředním plánovacím orgánům republik a příslušnému federálnímu ústřednímu orgánu (není-li zřízen, pak Státní plánovací komisí). Údaje potřebné pro územní průřez předkládají též příslušnému ústřednímu plánovacímu orgánu druhé republiky.

[⁴] Pokud ústřední orgány v rámci své působnosti předloží vládě návrhy hospodářských plánů, podklady nebo koncepce, anebo jiné dokumenty související se státním plánem, projedná je vláda v souvislosti s návrhem státního plánu anebo se stanoviskem příslušného ústředního plánovacího orgánu.

[⁵] Ústřední orgány, které řídí socialistické organizace, jsou povinny předkládat krajským národním výborům dohodnuté nebo metodickými pokyny určené podklady pro vypracování návrhů oblastních plánů v potřebném členění; s krajskými národními výbory jsou povinny projednávat rozvojové úkoly jimi řízených organizací, vztahující se k celkovému rozvoji hospodářství na území jednotlivých krajů.

[⁶] Ústřední orgány mohou při rozpisu úkolů státních plánů a státních rozpočtů a měnového plánu úkoly zpevnit nebo stanovit další nebo rozšířit jejich okruh, pokud vláda Československé socialistické republiky, popřípadě vláda republiky, nestanoví jinak. Federální ministerstvo zahraničního obchodu zajišťuje rozpis úkolů nejen na or-

ganizace zahraničního obchodu, ale i na další organizace oprávněné k zahraničně obchodní činnosti.

§ 20

Orgány středního článku řízení

[¹] Orgány středního článku řízení plní v plánovacím procesu tyto povinnosti:

- a) předkládají nadřízenému ústřednímu orgánu podklady k návrhům směrnic pro vypracování státních plánů a souhrnné návrhy hospodářských plánů za výrobní hospodářskou jednotku, popřípadě za řízené organizace, včetně rozborů a zdůvodnění,
- b) organizují vypracování hospodářských plánů v podřízených organizacích,
- c) provádějí soustavnou analýzu stavu a vývoje za svěřený obor (organizace) a provádějí kontrolu plnění plánu podřízených organizací,
- d) provádějí rozpis úkolů, které jim byly stanoveny nadřízeným ústředním orgánem v plánovacím procesu, na podřízené socialistické organizace, pokud je neplní samy; podle potřeby dále konkretizují zásady státní hospodářské politiky,
- e) ověřují, zda hospodářské plány podřízených socialistických organizací zabezpečují cíle a úkoly státních plánů i jejich rozpisu,
- f) usměrňují řízení ekonomických procesů v podřízených organizacích tak, aby byly zabezpečeny především úkoly vyplývající ze státních plánů.

[²] Orgánům středního článku řízení zahrnujícím podniky (organizace) na území obou republik, pokud nejsou podřízeny federálním ústředním orgánům, ukládá úkoly vyplývající pro ně z plánů republik nadřízený ústřední orgán v dohodě s příslušným ústředním orgánem druhé republiky, a to podle potřeby územně rozdělené; případné rozpory řeší vláda republik, popřípadě vláda Československé socialistické republiky. Orgány středního článku řízení jsou povinny spolupracovat při plánovacím procesu i při realizaci národohospodářských plánů s příslušnými ústředními orgány obou republik; oběma předkládají své návrhy plánů a jiné podklady za celý obor své působnosti územně rozdělené a stejně člení i své hospodářské plány.

[³] Orgány středního článku řízení, podřízené federálním ústředním orgánům, člení návrhy hospodářských plánů, jiné podklady i schválené hospodářské plány tak, aby nadřízený ústřední orgán mohl předkládat podklady potřebné pro územní průřez státního plánu ústředním plánovacím orgánům republik, popřípadě též Státní plánovací komisí. Jsou též povinny poskytovat ústředním plánovacím orgánům republik informace potřebné pro plánování komplexního rozvoje hospodářství republik.

(¹) Orgán středního článku řízení je povinen projednat svůj hospodářský plán nebo jeho části s příslušným orgánem Revolučního odborového hnutí a s krajským národním výborem (oblastním orgánem). Návrhy hospodářských plánů, jiné podklady a rozborů podle odstavců 1 až 3 předkládá též orgánům, které určí Státní plánovací komise v metodických pokynech.

(⁵) Ustanovení § 19 odst. 6 první věty platí zde obdobně.

§ 21

Socialistické organizace

(¹) Socialistická organizace plní v plánovacím procesu tyto povinnosti:

- a) předkládá nadřízenému orgánu podklady k návrhům směrnic pro vypracování státních plánů a souhrnné návrhy svých hospodářských plánů včetně rozborů a zdůvodnění,
- b) soustavně analyzuje stav a vývoj vlastní činnosti a kontroluje plnění svého hospodářského plánu,
- c) rozpracovává uložené jí úkoly do vnitropodnikových útvarů.

(²) Socialistická organizace je povinna projednat příslušné části hospodářského plánu se svou odborovou organizací a s krajským národním výborem (oblastním orgánem), jakož i s úvěrující a financující bankou; v podkladech nebo v návrhu svého hospodářského plánu uvede stanovisko příslušného oblastního orgánu, zejména k plánované potřebě pracovních sil.

(³) Socialistická organizace je povinna předkládat krajskému národnímu výboru dohodnuté nebo v metodických pokynech určené podklady pro vypracování návrhů oblastních plánů v potřebném členění; s krajským národním výborem projednává své rozvojové úkoly vztahující se k celkovému rozvoji hospodářství na území kraje.

(⁴) Ustanovení § 20 odst. 3 platí zde obdobně.

§ 22

Národní výbory

(¹) Krajské národní výbory se řídí obdobně ustanoveními § 19 odst. 1, 3, 4 a 6 první věty. Předkládají návrhy hospodářských plánů (kraje) za organizace řízené národními výbory a návrhy oblastních plánů včetně potřebných rozborů, zdůvodnění a stanovisek orgánům určeným metodickými pokyny, zejména ústřednímu plánovacímu orgánu republiky a jejich části též věcně příslušným ústředním orgánům republik, které k nim zaujmou stanovisko pro ústřední plánovací orgán republiky.

(²) Krajské národní výbory poskytují ústředním orgánům, orgánům středního článku řízení a socialistickým organizacím podklady a údaje potřebné pro jejich činnost z hlediska hospodářské-

ho rozvoje oblastí, zejména údaje o zdrojích a rozdělení pracovních sil, bytové výstavbě, vodohospodářských a dopravních podmínkách a o výstavbě zařízení na úseku hospodářství řízeného národními výbory

(⁵) Okresní národní výbory se řídí obdobně ustanoveními § 20 odst. 1 a odst. 3 druhé věty. Obdobně platí i ustanovení § 19 odst. 6 první věty.

(⁴) Pro místní a městské národní výbory, pokud nefíčí organizace, platí obdobně ustanovení § 21 odst. 1 písm. a) a b).

(⁵) Podřízenými organizacemi se v tomto paragrafu rozumějí nejen organizace přímo řízené příslušným národním výborem, ale též národní výbory nižšího stupně s jimi řízenými organizacemi.

ČÁST ČTVRTÁ

Zajišťování a kontrola plnění státních a hospodářských plánů

Zajišťování státních a hospodářských plánů

§ 23

(¹) Základní formou zajištění cílů státních plánů a hospodářských plánů je ukládání úkolů plánu v plánovacím procesu vládou a rozepisujícím orgánem (organizací). Úkolem plánu se stanoví povinnost určitým způsobem jednat nebo se jednání zdržet, zejména závazný úkol nebo závazný limit, stanovení priorit, závazná pravidla a postupy a zákazy. Vláda Československé socialistické republiky může stanovit pro některé druhy úkolů plánu zvláštní postup.

(²) Orgán, který úkol ukládá nebo jeho uložení navrhuje, je povinen zjistit důsledky uložení úkolu pro hospodářskou činnost adresáta, popřípadě jemu podřízených organizací, a podle potřeby navrhnout nebo učinit vhodná opatření k řešení těchto důsledků. Adresát úkolu je povinen rozepsat úkol na podřízené organizace (orgány), popřípadě jej sám splnit; odpovídá za kvalitu, komplexnost a vnitřní soulad rozpisu. Při rozpisu se mohou úkoly zpevnit nebo stanovit další nebo rozšířit jejich okruh, pokud vláda Československé socialistické republiky, popřípadě vlády republik, nestanoví jinak.

(³) Úkol plánu nemusí být splněn, jestliže jej operativně změnil nebo povolil neplnit, popřípadě nahradit jiným rovnocenným plněním, ukládající nebo jemu nadřízený orgán ve vlastní pravomoci. Hospodářské závazky jsou tím dotčeny jen tehdy, jestliže byl změněn plánovací akt.

(⁴) Úkolem podle tohoto zákona nejsou opatření vydaná podle zvláštních předpisů národními výbory jako orgány státní správy a závazné úkoly podle § 3 odst. 2 a úkoly podle § 12 ústavního zákona č. 10/1969 Sb., o Radě obrany státu.

§ 24

(1) Úkol státního plánu a jeho rozpis, z něhož vyplývá pro dodavatele povinnost dodávky výrobků, prací anebo výkonů pro určitého odběratele, je plánovacím aktem podle příslušných ustanovení hospodářského zákoníku.

(2) Závazky přijaté při jednáních o mezinárodních hospodářských vztazích orgány k tomu zmocněnými jsou závazné pro příslušné orgány, které je musí zabezpečit v plánech.

§ 25

(1) V plánovacím procesu se vytvářejí a používají rezervy ve státních plánech a v hospodářských plánech, a to jednak rezervy bilanční, jednak rozpisové, tvořené zpevněním úkolů při jejich rozpisu na nižší stupně řízení. Rezervy se používají k realizaci cílů a úkolů národohospodářských plánů. Mají být přiměřené rizikům nebo účelům, pro něž se tvoří.

(2) Ústředními rezervami ve státním plánu disponuje příslušná vláda nebo orgán jí zmocněný, a to podle stanovených pravidel. S rezervami v hospodářských plánech disponuje orgán (organizace), který je vytvořil.

(3) Orgán (organizace), který vytváří rezervy ve státních plánech a v hospodářských plánech, je povinen evidovat jejich tvorbu, stav a použití.

§ 26

Kontrola plnění
národohospodářských plánů

(1) Součástí plánovací a řídicí činnosti všech orgánů a organizací je kontrola plnění národohospodářských plánů, prováděná v návaznosti na statistické hodnocení jejich plnění a na kontrolní činnost jiných orgánů.

(2) Socialistické organizace jsou povinny provádět periodickou kontrolu plnění svého hospodářského plánu spojenou s rozborů hospodaření a o výsledcích této kontroly informovat nadřízený orgán. Orgány středního článku řízení zahrnující organizace na území obou republik jsou povinny informovat též příslušný ústřední orgán druhé republiky. Kontrola se provádí za účasti příslušného orgánu Revolučního odborového hnutí.

(3) Ústřední orgány informují o celkových závěrech vyplývajících z kontroly plnění státního plánu v oboru své působnosti příslušný ústřední plánovací orgán a ústřední orgány republik též příslušný federální ústřední orgán.

(4) Zjistí-li se při kontrole ohrožení cílů a úkolů prováděcích a střednědobých státních plánů, jsou příslušné orgány povinny provést nebo navrhnout účinná opatření k nápravě.

Změny státních a hospodářských
plánů

§ 27

(1) Změnu státního plánu i hospodářského plánu je možno navrhnout a provést, jen prokáže-li se účelnost změny.

(2) Změny vlastního hospodářského plánu, jimiž se rozumí úprava stanovených úkolů, navrhuje orgán nebo organizace, která je požaduje, vždy nadřízenému orgánu, ústřední orgán příslušné vlády a ústřednímu plánovacímu orgánu. Ústřední orgány a orgány středního článku řízení mohou, vyžadují-li to naléhavé potřeby národního hospodářství, stanovit i po rozpisu prováděcího plánu nové úkoly nebo změnit úkoly dosavadní, a to po předchozím projednání důsledků s organizací, která bude nový nebo změněný úkol plnit. Pokud nadřízený orgán změnou nebo stanovením nového úkolu naruší plán podřízeného orgánu (organizace) nebo jeho závazky, je povinen zároveň řešit případnou změnu jeho hospodářského plánu, jakož i důsledky pro jeho hospodaření.

(3) Návrh na změnu hospodářského plánu musí být řádně zdůvodněn propočty a rozborů a musí vyčíslit všechny podstatnější důsledky jak pro vlastní hospodářský plán, tak pro plány dotčených organizací, zejména hlavních dodavatelů a odběratelů. Důsledky změn musí návrhovač řešit příslušnými návrhy opatření.

§ 28

(1) Změna státního plánu a hospodářského plánu nesmí být provedena se zpětnou platností. Pokud má nepříznivé důsledky pro státní rozpočet, musí být dohodnuta s příslušným ministerstvem financí. Změnu hospodářského plánu nelze provést bez souhlasu nadřízeného orgánu.

(2) Vláda Československé socialistické republiky může stanovit, ke kterým datům lze změny státních plánů a hospodářských plánů provádět. Další náležitosti, postupy, způsob řešení důsledků a působnost orgánů při změnách státních plánů a hospodářských plánů může stanovit Státní plánovací komise, pokud to neupraví zvláštní předpisy.

(3) Všechny orgány a organizace jsou povinny schválené změny promítnout do svých hospodářských plánů a sdělit je příslušným orgánům státní statistiky.

§ 29

Sankce

(1) Nadřízený orgán nařídí socialistické organizaci, aby odvedla do příslušného státního rozpočtu dvojnásobek částky, kterou získala porušením povinností vyplývajících z tohoto zákona. Ne-nařídí-li odvod nadřízený orgán do 30 dnů poté,

kdy toto porušení povinností zjistil nebo byl na ně upozorněn, může být nařízen odvod jemu revizním orgánem. Odvod může být nařízen nejdéle do tří let od neoprávněně získaného majetkového prospěchu.

[2] Nesplní-li socialistická organizace úkol plánu vlastním zavinením, může jí nadřízený ústřední orgán uložit pokutu do jednoho miliónu Kčs. Nadřízený ústřední orgán může uložit pokutu do stejné výše též orgánu, který způsobil nesplnění úkolů tím, že jej nerozepsal podřízené socialistické organizaci, popřípadě orgánu. Pokuta, kterou lze uložit nejdéle do jednoho roku následujícího poté, kdy měl být úkol splněn, připadá do příslušného státního rozpočtu.

[3] Ustanoveními podle odstavců 1 nebo 2 zůstává nedotčena odpovědnost socialistické organizace za způsobenou škodu i odpovědnost pracovníků socialistické organizace podle zvláštních předpisů. Ustanovení odstavců 1 a 3 se však nevztahují na ústřední orgány.

ČÁST PÁTÁ

Závěrečná ustanovení

§ 30

[1] Pracovníci státních orgánů mají při plnění svých úkolů, vyplývajících z tohoto zákona, přístup do prostorů socialistických organizací, které jsou povinny předložit jim k nahlédnutí písemnosti a jiné pomůcky a podat zprávy a vysvětlivky, týkající se zjišťovaných skutečností; podobné oprávnění mají vůči orgánům středního článku řízení a národním výborům.

[2] Ústřední plánovací orgány jsou povinny se vyjádřit k návrhům opatření jiných ústředních orgánů, mají-li nepříznivé důsledky pro státní plány a jejich realizaci.

§ 31

[1] Obsah, jakož i způsob vypracování, předkládání, projednání, zajišťování, vyhlášení a kontroly zvláštních částí státních plánů, zejména za oblasti obrany a bezpečnosti, i úkoly zvláštních částí těchto plánů stanoví vláda Československé socialistické republiky zpravidla na návrh Státní

plánovací komise, popřípadě federálního ministerstva financí.

[2] Předpisy o plánování vojenské vědy a techniky, výroby a dodávek vojenské techniky, o tvorbě cen vojenské techniky, o vojenském školství a pracovních slách, o mezinárodní vědecko-technické a hospodářské spolupráci a o statistice, týkající se zvláštních částí státních plánů, jejichž vydání by jinak příslušelo jiným orgánům, vydává Státní plánovací komise po projednání s věcně příslušným ústředním orgánem.

[3] Státní plánovací komise stanoví v dohodě s federálním ministerstvem národní obrany a federálním ministerstvem vnitra odchylky od tohoto zákona nutné z hlediska zájmů obrany a bezpečnosti.

[4] Vláda Československé socialistické republiky, popřípadě na základě jejího zmocnění vlády republik, mohou povolit výjimky z tohoto zákona nezbytné pro experimentální ověřování nových forem plánovitého řízení. Na návrh Státní plánovací komise může vláda Československé socialistické republiky některé orgány a organizace zprostit povinností předkládat komplexní návrhy jejich hospodářských plánů nebo stanovit zásadu, že hospodářské plány se schvalují podle postupu, který určí.

§ 32

[1] Předkládání hospodářských plánů a jejich návrhů mimo plánovací proces upravují zvláštní předpisy.

[2] Pokud se v hospodářském zákoníku a jiných předpisech jedná o dlouhodobém plánu, rozumí se jím střednědobý (zpravidla pětiletý) plán podle tohoto zákona.

§ 33

Zrušují se § 2 odst. 1 a 2, § 5 až 14, § 16, § 87, § 88 odst. 1 písm. a) a § 91 odst. 3 vládního nařízení č. 100/1966 Sb., o plánovitém řízení národního hospodářství, ve znění vládních nařízení č. 83/1967 Sb., č. 16/1968 Sb., č. 148/1968 Sb. a č. 169/1969 Sb.

§ 34

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1971.

Svoboda v r.

Dr. Hanes v r.

Dr. Štrougal v r.

146

Z Á K O N

ze dne 21. prosince 1970,

 kterým se ruší zákon č. 128/1968 Sb., o Národní frontě

Vzhledem k dosaženému stupni konsolidace naší socialistické společnosti a k tomu, že úloha Národní fronty Čechů a Slováků, politického svazku pracujících měst a venkova vedeného Komunistickou stranou Československa je v podstatě zakotvena v Ústavě Československé socialistické republiky, se Federální shromáždění Česko-

slovenské socialistické republiky usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Zákon č. 128/1968 Sb., o Národní frontě, se ruší.

§ 2

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Svoboda v. r.

Dr. Hanes v. r.

Dr. Štrougal v. r.

147

Z Á K O N

České národní rady

ze dne 22. prosince 1970

o změnách v soustavě ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky, ve znění zákona České národní rady č. 34/1970 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. Ustanovení § 1 se označuje jako odstavec 1 a z vřechu ministerstev České socialistické republiky se vypouštějí ministerstvo plánování, ministerstvo dopravy a ministerstvo pošt a telekomunikací.

2. § 1 se doplňuje o odstavec 2 a 3:

„⁽²⁾ Zřizuje se Česká plánovací komise jako ústřední orgán státní správy pro národohospodářské plánování rozvoje republiky. Česká plánovací komise se skládá z předsedy, kterým je místopředseda vlády České socialistické republiky, a z dalších členů, které jmenuje a odvolává vláda České socialistické republiky.

⁽³⁾ Zřizuje se Výbor lidové kontroly České socialistické republiky jako ústřední orgán státní správy na úseku kontroly v České socialistické republice. Předsedou Výboru lidové kontroly České socialistické republiky je člen

vlády. Výbor lidové kontroly České socialistické republiky má 8 až 12 členů, které jmenuje a odvolává vláda České socialistické republiky "

3 § 3 se vypouští

4. § 12 odst. 1 a 2 znějí:

„^[1] Ministerstvo vnitra je ústředním orgánem státní správy pro veřejný pořádek a bezpečnost, zajišťování bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, pro vnitřní věci, zvláště územní členění republiky, státní symboly, věci matriční, státního občanství, občanských průkazů, evidence obyvatelstva, spoličovacích a shromažďovacích práva, dále pro archivnictví, požární ochranu a civilní obranu.

^[2] Ministerstvo vnitra řídí útvary Veřejné bezpečnosti s výjimkou činností spadajících do působnosti federálního ministerstva vnitra.

5. § 13 zní:

„§ 13

Ministerstvo průmyslu je ústředním orgánem státní správy pro průmysl chemický a zpracování ropy, gumárenský a plastikářský, papíru a celulózy, skla a keramiky, textilní a oděvní, kožedělný, polygrafický a průmysl dřevozpracující.“

6 § 17 a 18 se vypouštějí.

7. V § 19 odst. 1 se vypouštějí slova „zahraniční obchod“.

Čl. II

^[1] O činnosti Výboru lidové kontroly České socialistické republiky a o oprávněních a povinnostech jeho pracovníků platí až do nové zákonné úpravy přiměřeně ustanovení zákona č. 70/1967 Sb., o komisích lidové kontroly, ve znění zákona č. 85/1968 Sb.

^[2] Výbor lidové kontroly České socialistické republiky je příslušný přezkoumávat ve správním řízení rozhodnutí komisí lidové kontroly národních výborů, vydaná do dne účinnosti tohoto zákona.

Čl. III

Zrušují se ministerstvo plánování, ministerstvo dopravy, ministerstvo pošt a telekomunikací a Nejvyšší kontrolní úřad České socialistické republiky. Práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů přecházejí z ministerstva plánování na Českou plánovací komisi, z Nejvyššího kontrolního úřadu České socialistické republiky na Výbor lidové kontroly České socialistické republiky a z ministerstva dopravy a ministerstva pošt a telekomunikací na orgány, popřípadě organizace, které určí vláda České socialistické republiky

Čl. IV

^[1] V § 60 odst. 1 zákona č. 69/1967 Sb., o národních výborech, se slova „Ústřední komise lidové kontroly“ nahrazují slovy „Výboru lidové kontroly České socialistické republiky“.

^[2] Ze zákona České národní rady č. 1/1969 Sb., o jednacím řádu České národní rady, se vypouštějí ustanovení § 10 písm. j), § 11 písm. c), v § 51 odst. 2 bodu 3 slova „jakož i o návrhu rozpočtu kontrolního orgánu České národní rady“ a ustanovení § 51 odst. 2 bodu 5; dále se vypouštějí z § 18 odst. 1, § 19 odst. 1, § 20, § 22 odst. 3, § 28 odst. 3, § 36 odst. 1, § 68 odst. 2, § 78 odst. 1 a § 79 tohoto zákona ustanovení o kontrolním orgánu České národní rady nebo o předsedovi kontrolního orgánu České národní rady.

^[3] Zrušuje se zákon České národní rady č. 7/1969 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadě České socialistické republiky.

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1971.

Erhan v. r.

Korčák v. r.

148

Z Á K O N

České národní rady

ze dne 22. prosince 1970

o cílech a hlavních úkolech státního prováděcího plánu rozvoje národního hospodářství České socialistické republiky a o státním rozpočtu České socialistické republiky na rok 1971

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Cíle a hlavní úkoly státního prováděcího plánu rozvoje národního hospodářství České socialistické republiky na rok 1971

§ 1

[1] Cílem státního prováděcího plánu rozvoje národního hospodářství České socialistické republiky na rok 1971 je dosáhnout zvýšení efektivity národního hospodářství, které by umožnilo přikročit od konsolidace ekonomiky k postupnému přechodu na plynulý proporcionalní rozvoj k vytvoření podmínek pro řešení rozvojových úkolů pátého pětiletého plánu.

[2] Státní prováděcí plán rozvoje národního hospodářství České socialistické republiky na rok 1971 v souladu se záměry Směrnice pro vypracování pátého pětiletého plánu stanoví tyto hlavní úkoly:

- a) další rozvoj společenské výroby při zdůraznění jeho kvalitativní stránky na základě lepšího využívání základních fondů, surovin a materiálů, energie a pracovních sil tak, aby vytvořený národní důchod vzrostl ve srovnání s rokem 1970 o 4,7 %;
- b) zvýšení efektivity investiční výstavby rychlejším uváděním nových kapacit do provozu a snižováním rozestavenosti proti současnému stavu při prioritním zaměření na výstavbu palivo-energetické základny;
- c) konsolidaci vnějších ekonomických vztahů zrychlením obrátu výměny zboží se socialistickými státy a účinnějším zapojením ekonomiky do mezinárodní dělby práce;
- d) další rozvoj životní úrovně růstem osobní spotřeby při důsledném odměňování podle výsledků práce; přitom je nutno dále upevňovat stabilizaci vnitřního trhu řešením strukturální stránky spotřeby;

e) další upevnění řídicí úlohy plánu a zvýšení účinnosti a kvality řízení na všech stupních a ve všech člancích národního hospodářství.

§ 2

K zabezpečení úkolů uvedených v § 1 stanoví vláda České socialistické republiky státní prováděcí plán rozvoje národního hospodářství České socialistické republiky na rok 1971.

§ 3

Státní rozpočet České socialistické republiky

[1] Celkové příjmy státního rozpočtu České socialistické republiky [dále jen „Státní rozpočet republiky“] se stanoví částkou 97 567 967 000 Kčs

celkové výdaje státního rozpočtu republiky se stanoví částkou

97 567 967 000 Kčs.

[2] Dotace a subvence ze státního rozpočtu federace do státního rozpočtu republiky činí

12 432 907 000 Kčs.

[3] Ve státním rozpočtu republiky jsou obsaženy tyto finanční vztahy k rozpočtům národních výborů:

souhrnný finanční vztah

dotace ve výši

11 975 900 000 Kčs

účelové subvence ve výši

14 004 800 000 Kčs.

[4] Vláda se zmocňuje promítnout do státního rozpočtu republiky zejména změny státního plánu, změny v působnosti federálních a národních orgánů, opatření vyplývající ze zákona o rozpočtových pravidlech, změny v redistribuci odvodů odpisů a zisku mezi výrobními hospodářskými jednotkami, úpravu Silničního fondu a úpravu souhrnného finančního vztahu a účelových subvencí národních výborů, jestliže se změny podmínky, za nichž byly souhrnný finanční vztah a účelové subvence stanoveny, pokud tím nebude dotčena vyrovnanost státního rozpočtu republiky.

§ 4

Porušení finančních a rozpočtových předpisů

Vláda může snížit, vázat, popřípadě odčerpat ministerstvům, ostatním ústředním orgánům, jimi řízeným organizacím a státním fondům prostředky, poskytované ze státního rozpočtu republiky nebo státních fondů, jestliže tyto orgány nebo organizace porušují finanční a rozpočtové předpisy nebo zásady pro poskytování dotací; národním výborům může snížit z těchto důvodů souhrnný finanční vztah a účelové subvence poskytované jimi ze státního rozpočtu republiky.

§ 5

Vláda může přenést oprávnění uvedená v ustanovení § 3 odst. 4 a § 4 na ministra financí.

§ 6

Zmocnění ministra financí

Ministr financí se zmocňuje

- a) poskytovat přechodné výpomoci ministerstvům a ostatním ústředním orgánům pro potřebu příspěvkových organizací jimi řízených a krajským národním výborům, Národnímu výboru hlavního města Prahy a národním výborům měst Brna, Ostravy a Plzně a přijímat záruky za úvěry socialistických organizací;

- b) opatřovat finanční prostředky přechodnými půjčkami ke krytí časové neshody mezi příjmy a výdaji státního rozpočtu republiky v roce 1971; přechodné půjčky je nutno zásadně splatit do konce roku 1971 a není-li to možné, je nutno způsob jejich úhrady navrhnout České národní radě nejpozději při schvalování státního závěrečného účtu za rok 1971.

§ 7

Použití doplňkových zdrojů národních výborů a přebytku jejich hospodaření

[1] Národní výbory použijí v roce 1971 prostředků fondu rezerv a rozvoje a ostatních doplňkových zdrojů k úhradě výdajů svých rozpočtů, pokud tyto výdaje nebudou kryty plánovanými příjmy jejich rozpočtů a dotacemi nebo účelovými subvencemi ze státního rozpočtu republiky nebo z rozpočtu národního výboru vyššího stupně.

[2] Zdrojem fondu rezerv a rozvoje jsou prostředky tohoto fondu z minulých let a přebytky hospodaření v rozsahu stanoveném vládou. V průběhu roku nesmí národní výbory převádět doplňkové zdroje do svého fondu rezerv a rozvoje.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1 ledna 1971.

Erbán v. r.

Korčák v. r.

149

VYHLÁŠKA

**ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky
a ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky**

ze dne 8 prosince 1970

o poskytování náborových příspěvků a jiných výhod doosídlencům v sokolovské oblasti

Ministerstvo práce a sociálních věcí České socialistické republiky a ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky stanoví podle § 18 a 19 vládního nařízení č. 92/1958 Sb., kterým se provádí zákon č. 70/1958 Sb., o úkolech podniků a národních výborů na úseku péče o pracovní síly, podle § 61 zákona č. 49/1959 Sb., o jed-

notných zemědělských družstvech, a podle § 12 zákona č. 53/1968 Sb., o změnách v organizaci a působnosti některých ústředních orgánů, v dohodě s ministerstvem financí České socialistické republiky, ministerstvem plánování České socialistické republiky a ostatními zúčastněnými ústředními orgány a s Českou radou odborových svazů

§ 1

Na doosídlence, kteří se přestěhují do 31. 12. 1973 z ostatního území Československé socialistické republiky, s výjimkou vymezeného území pohraničí,* do sokolovské oblasti (§ 2) a nastoupí na důležitá předem stanovená pracovní místa, jež je nutno přednostně obsadit v zájmu komplexního rozvoje této oblasti, se vztahují ustanovení vyhlášky č. 62/1970 Sb., o poskytování náborových příspěvků a jiných výhod doosídlencům ve vymezeném území pohraničí, s výjimkou ustanovení § 1, § 2 odst. 1 a 2, § 5 a 7.

§ 2

(¹) Sokolovská oblast zahrnuje tyto obce a osady:

a) z okresu Sokolov: Březová (bez osad Kamenice a Lobzy), Bukovany, Citlice, Dasnice, Habartov, Chlum, Chodov, Chrančův, Jehličná, Královské Poříčí, Kynšperk (bez osad Dvorcečky, Kamenný Dvůr, Libava, Podlesí, Štědrá, Zlatá), Libavské Údolí, Lipnice Lomnice, Nové Sedlo, Sokolov, Stará Chodovská, Staré Sedlo, Svatava, Vintřův, osada Horní Pochlovice (z obce Kaceřov);

b) z okresu Karlovy Vary: Božíčany, Jenišov, Mírová, Nová Role.

(²) Stanovená místa v sokolovské oblasti určí na podkladě návrhů státních a družstevních organizací a zařízení společenských organizací se souhlasem Západočeského krajského národního výboru okresní národní výbor, v jehož obvodu jsou tato stanovená místa. Při určení stanovených míst postupuje v souladu s § 2 odst. 3 vyhlášky č. 62/1970 Sb.

První náměstek
ministra zemědělství a výživy:
Ing. Nágr v. r.

§ 3

(¹) V sokolovské oblasti se poskytuje náborový příspěvek

- v organizacích zemědělství, lesnictví, hornictví, stavebnictví a výroby stavebních hmot ve výši 5000 Kčs. Polovina této částky se vyplácí při nástupu, druhá polovina po pěti letech trvání pracovního (členského) poměru;
- v ostatních organizacích průmyslu, v organizacích obchodu, školství, zdravotnictví, sociálního zabezpečení a dopravy ve výši 3000 Kčs. Při nástupu se vyplácí 2000 Kčs, zbývající částka po pěti letech trvání pracovního (členského) poměru.

(²) Ustanovení § 11 odst. 3 vyhlášky č. 62/1970 Sb., se vztahuje též na doosídlence, kteří ze sokolovské oblasti nastoupí na stanovené místo v pohraničním území I. nebo II. kategorie.**)

§ 4

Tato vyhláška se nevztahuje na pracovníky získané do sokolovské oblasti nábořem prováděným národními výbory, jimž náleží náborové příspěvky a ostatní výhody podle jiných předpisů.

§ 5

Náborový příspěvek a ostatní výhody náleží též občanům, kteří vstoupili do pracovního (členského) poměru na stanoveném místě v sokolovské oblasti v době od 16. září 1970 do dne počátku účinnosti této vyhlášky.

§ 6

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr práce a sociálních věcí:
Dr. Hamerník v. r.

*] Vymezení území pohraničí bylo schváleno usnesením vlády ČSR č. 84 ze dne 15. dubna 1970 a uveřejněno jako příloha opatření vlády č. 12/1970 Ú. v., k realizaci ekonomických nástrojů k zabezpečení oblastní proporcionality v Ústředním věstníku, ročník 1970, částka 4.

**] Viz poznámku k § 1 této vyhlášky.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo podle § 12 zákona č. 53/1968 Sb., o změnách v organizaci a působnosti některých ústředních orgánů, v dohodě s Ústřední radou Československého revolučního odborového hnutí, po projednání s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky, ministerstvem práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky a se zainteresovanými federálními ústředními orgány **výnos o přechodné úpravě poskytování náhrady mzdy pracovníkům v souvislosti s opatřeními v zásobování elektrickou energií a plynem** ze dne 23. prosince 1970 čj. 11/3-1269/Šm-7200/70.

Tímto výnosem se přechodně upravuje poskytování náhrady mzdy při přerušení práce z titulu opatření v zásobování elektrickou energií a plynem. V případech uvedených ve výnosu může ústřední odpovědný orgán povolit, aby u pracovníků odměňovaných podle hodinových mzdových tarifů se poskytovala náhrada mzdy až do výše 90 % průměrného hodinového výdělku pracovníka.

Výnos platí od 1. ledna do 30. dubna 1971.

Do výnosu lze nahlédnout u federálního ministerstva práce a sociálních věcí, u ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky, ministerstva práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky, u všech ústředních federálních orgánů a Ústřední rady Československého revolučního odborového hnutí.

Federální statistický úřad

vydal podle § 45 zák. č. 23/1963 Sb., o lidové kontrole a o národohospodářské evidenci, ve znění zák. opatř. č. 1/1967 Sb. a zák. č. 170/1968 Sb. a v souladu s čl. 6 Pokynů býv. Ústřední komise lidové kontroly a statistiky čj. 40002/65 ze dne 26. října 1965 **výnos Federálního statistického úřadu o změně položek jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků v hutních odvětvích a o vydání dvanáctimístných oborových číselníků hutních výrobků**, čj. 22239/70 ze dne 6. listopadu 1970.

Výnosem se doplňuje obor 122 — Odpady při výrobě a zpracování železa, oceli a litiny a obor 175 — Odpady, zůstatky a úlety neželezných kovů o další položky. Dále se tímto předpisem mění třídění některých oborů jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků uvedených v příloze k výnosu (hutnictví železa v oborech 123 až 154 a hutnictví neželezných kovů v oborech 191 až 205) na prvních čtyřech klasifikačních stupních, tj. převážně do hloubky prvních šesti míst jednotné klasifikace. Další podrobnosti jsou uváděny v oborových číselnících, které vydávají pověřené organizace.

Výnos byl publikován ve Zpravodaji FSÚ, ČSÚ, SŠÚ částka 10—11/1970 a nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1971; tímto dnem pozbývá platnosti výnos býv. Ústřední komise lidové kontroly a statistiky čj. 40556/65 ze dne 12. listopadu 1965, o označování průmyslových výrobků podle jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků v r. 1968 a výnos býv. Ústřední komise lidové kontroly a statistiky čj. 36815/66 ze dne 28. července 1966, o označování výrobků hutnictví železa a neželezných kovů podle jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků a všechny výjimky v označování průmyslových výrobků organizacím podle nich povolené.

Do tohoto předpisu je možno nahlédnout ve Federálním statistickém úřadě, v Českém statistickém úřadě a jeho krajských a okresních odděleních a ve Slovenském statistickém úřadě a jeho oblastních odborech a okresních odděleních.